

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2018. április 15.

A hét szentje: SOUBIROUS SZENT BERNADETT

Bernadett 1844. január 4-én született Lourdes-ban, szegény munkáscsaládból. Már gyermekkorában sokat kellett dolgoznia. 14 éves volt, amikor 1858. február 11. és július 16. közötti időben tizennyolcszor megjelent neki a Szűzanya. Mária azt mondta neki, hogy nem ebben az életben, hanem a túlvilágon teszi boldoggá. A jelenések miatt sokat zaklatták még az egyháziak is addig, amíg a jelenéseket hivatalosan el nem ismerték. Jelen volt még, amikor Lourdes-ban megépült az altemplom. Azután 1866 júliusában bevonult a Caritas és Iskolanővérek Nevers-i kolostorába. Meg-nem-értés, betegség és szenvedés volt itt is a sorsa. Fogadalmát is csak akkor tehetette le, amikor betegsége életveszélyesre fordult. Mindössze 35 évet élt. 1879. április 16-án halt meg a Nevers-i kolostorban. Holttestét épségben találták meg, amikor 30 év múlva felnyitották a sírját. Így látható teste most is a templom oldalkápolnájában. 1925-ben boldoggá, 1933-ban szentté avatták. (Ünnepe: április 16.)

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2018 ÁPRILISÁBAN

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme-
seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és
mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!** Folytatom a Vi-
lágiak, Család és Élet Dikasztériuma által írt és Ferenc pápa
Amoris Laetitia kezdetű apostoli buzdítására alapozott kateké-
zissorozat alapján a Szent Család történetének elemzését.

A család Isten szavának fényében. Nem csupán hagyományos
hitbuzgalmi cselekedet volt, hogy József és Mária húsvétkor
felment a jeruzsálemi templomba, hogy Izrael népének Egyip-
tomból való megszabadulásáért hálát adjon Istennek, és Isten ál-
dását kérje jelenükre és jövőjükre. Életük alakulásában Isten
szava eddig is fontos szerepet játszott, Mária otthonában, József
álmában értesült a titokzatos isteni tervről, és noha e terv részle-
tei számukra homályban maradtak, mindketten bejegyzésüket
adták. Máriához „az angyal bement” (Lk 1, 28), Józsefnek „az
Úr angyala álmában megjelent”. (Mt 1, 20) Az angyal közvetít-
te isteni szavak megérintették a szívüket és ők egész életükre
elköteleződtek. Ezek a szavak nekik szólnak, őket informálják
és új, különleges és váratlan eseményekre figyelmeztetik őket,
de mindenekelőtt személyes kapcsolatfelvétel velük. [...]

Isten mindkettőjüknek azt üzeni: „Ne félj!” (Lk 1,30; Mt 1,20)
Ferenc pápa megvilágítja ennek az üzenetnek az értelmét: Isten
szavai nem elvont tételeket közvetítenek, hanem megnyugtatást
és iránymutatást adnak minden válságba került vagy szenvedő
családnak. Megmutatja nekik az úti célt, ahol Isten „letöröl
majd a szemükről minden könnyet, és nem lesz többé sem halál,
sem gyász, sem jajgatás és fájdalom”. (Jel 21,4)

Az, hogy Mária és József minden évben húsvétkor, készen állva
az utazással abban az időben együtt járó váratlan események el-
fogadására, felment a jeruzsálemi templomba áldozatot bemu-
tatni, és hogy magukkal vitték Jézust is, arra mutat, hogy meg-
tapasztalták és állandóan újra és újra érzékelték Isten üzenetét
mindennapi életükben. Egész életük titokzatos terve ugyanabból
a szálból van szöve: Isten üzenetéből. Ennek az üzenetnek a
szavai vezérlik őket a betlehemi barlangba, ahol megszületik a
Fiú, amint azt Míkeás próféta jövendölte (Mt 2,6); majd Egyip-
tomba, hogy megvédjék Jézust Heródestől (Mt 2,6); és hívja
őket vissza Izrael földjére Heródes halála után. (Mt 2.19-23)

Hogyan, milyen gyakran olvassátok családban a Szentírást?

A Szent Család élete arra tanít, hogy Isten szava több, mint val-
lási igazságok gyűjteménye, több, mint katekézis vagy a gya-
korlatban alkalmazandó erkölcsi útmutatás. Isten szava üzenet,
mély, élő kapcsolatot létesít a párral. Így kezdődik a család tör-
ténete. Ez a tapasztalat készíti a szülőket arra, hogy gyermeke-

iknek beszéljenek Isten szaváról. „Ezért a család az a hely, ahol
a szülők válnak gyermekeik számára a hit első tanítóivá. Sze-
mélytől személyig tartó "kézműves" feladat ez.” (AL 16)

A hit továbbadását leggyakrabban a hitigazságok és a vallási
gyakorlatok ismertetésére szoktuk redukálni. Arról azonban,
hogy a hit Isten élő, valóságos megtapasztalását is magába fog-
lalja, meg szoktunk feledkezni. Ha azonban ezekre a tapasztala-
tokra nem figyelünk fel és nem is válnak életünk részévé, a ke-
resztény tanítás pusztá vallásossággá és rituális cselekedeteknek
az egyházi intézményekben való ismétlésévé redukálódik, és
igen kevés hatással lesz mindennapi életünkre. Manapság álta-
lános jelenség, hogy a fiatalok a szentségek felvétele után már
nem járnak a plébániára, nem mennek el a liturgikus esemé-
nyekre a templomba, még a „kötelező, szent” ünnepeken, kará-
csonykor, húsvétkor sem. Néhányan még csodálkoznak is azon,
hogy a fiatalok nem akarnak templomba járni, holott a valóság-
ban otthon, és a mindennapi életben nem tapasztalhatták meg
Isten szavának hatását. Sürgősen változtatni kell tehát a hit to-
vábbadásának gyakorlatán és először Jézus Krisztus bemutatá-
sával kell kezdenünk a tanítást. Ferenc pápa joggal mondja: „A
családban és a családok körében az evangéliumi üzenetnek min-
dig fel kell hangzania. Ezek a szavak a legszebbek, legkiválóbb-
bak, legvonzóbbak és ugyanakkor a legszükségesebbek, ezek-
nek kell az evangelizáló tevékenység középpontjában állnia. Ez
az első és legfontosabb üzenet, ezt kell más és más formában
újra és újra meghallgatnunk, ezt kell újra és újra hirdetnünk
ilyen vagy olyan formában. Valójában semmi sem szilárdabb,
mélyebb, biztosabb, egységesebb és bölcsebb, mint ez az üze-
net. Az egész keresztény képzés elsősorban az igehirdetés elmé-
lyítése”. (AL 58)

József és Mária nem ment mindig Jeruzsálembe, csak húsvétra.
Húsvét ugyanis nemcsak Izrael népe számára volt a legfonto-
sabb ünnep, hanem tapasztalataik miatt őket is megérintette. Jé-
zus szülei életükben megtapasztalták a húsvétot, nem csupán
egy múltbéli eseményre emlékeztek, nem csak egy rituális ün-
nepen akartak részt venni. Konkrét, egzisztenciális tapasztala-
tuk volt a szabadulásról. Semmit sem sejtettek fiúk Húsvétjár-
ról, de tudjuk, hogy az evangélium szerzői mindig Krisztus ha-
lálából és feltámadásából indulnak ki, ennek fényében számol-
nak be minden egyéb eseményről. József és Mária Isten üzenete
szerint élük életüket, teljesen áthatja őket a húsvéti logika.

Hogyan élitek meg a családban a húsvéti misztériumot?

Az Ige testté lesz minden családgyházban, ha a család a húsvé-
ti misztériumban él. Családjainkat Krisztus húsvétja élteti, ez ad
értelmet mindennapjainknak. Húsvét nem elmélet, igazság,
vagy a családoknak továbbítandó üzenet, a húsvét jelen van
minden családban a házasság szentségének kiszolgáltatása óta.
Egyesülésük a szentségben megjeleníti Krisztus húsvéti miszté-
riumát, amely szerelmi kapcsolatukban él és munkálkodik. Va-
jon hány keresztény házaspár van ennek a csodálatos igazság-
nak a tudatában? Hányan tudják, hogy házasságuk és családi
életük a házasság szentségének kegyelme által a Húsvét folyto-
nos ünneplése? Hányan értették meg, hogy a szenvedés, a fájda-
lom és a halál minden pillanata mélyen bele van ágyazva a hús-
vét logikába, ezáltal ezek a fájdalmas megpróbáltatások az
utolsó előtti szavak és a csodálatos feltámadás előjátékai? Ha
nincs, aki megmagyarázza nekik Isten szavát, hogyan fedezhet-
nék fel a bennük rejlő nagy misztériumot már e világban? „Isten
szava az élet és a lelkiesség forrása a család számára. A család-
pasztorációnak lehetővé kell tennie, hogy az embereket a Szent-
írás imádságos és egyházas olvasása segítségével a családgy-
ház tagjaivá alakítsa. Isten szava nemcsak az egyes személyek
maganélete számára jó hír, hanem ítéletalkotási kritérium és vi-
lágosság is a különböző kihívások mérlegeléséhez, amelyekkel
a házaspárok és a családok találkoznak.” (AL 227)

Noha a Szentírást családok népesítik be (I. AL 8), miért te-

kintik sokan mégis elvont, a családoktól távol álló irodalmi alkotásnak? Hogyan lehetne azt elérni, hogy a Biblia ne csak jelen legyen minden család otthonában, hanem rendszeresen olvassák, és valóban ez adjon számukra a gondok, nehézségek, válságok esetén útmutatást?

Ahhoz, hogy családjaink azzá váljanak, amivé a házasság szentsége által válhatnak, elengedhetetlen a lelkipásztorok segítsége. A házastársi és családi lelkiség állandó gondozásra szorul. Buzdítsunk a közös és egyéni imádságra, a szentségekhez járulásra, lelkiségi olvasmányokra és lelkigyakorlatok látogatására, a fiatalokat pedig bátorítsuk a családalapításra.

Különösen nehéz a segítségnyújtás családi drámák, betegség, haláleset, munkanélküliség, természeti katasztrófa idején. Ha nem a húsvéti misztérium logikája szerint vezetjük az érintetteket, akkor tanításunk könnyen üres szavak halmazává válhat. Gondoljunk a názáreti Szent Családra, hogyan fogadták ők a nehézségeket. Mária a kihívásokat jó és balsorsban egyaránt bátran és derűs nyugalommal fogadta, szívében mindig Isten nagy csodáit hordozta. (1. Lk 2, 19 és 51) „Szívének kincsesára tartalmazza minden család tapasztalatát, ezeket ő megőrzi. Így segít a tapasztalatokat megérteni, és a családok saját történetében Isten üzenetét felismerni.” (AL 30) *Bíró László püspök*